

det går ud på, men jeg kan forstå, at det har regeringen overhovedet ikke lyst til at snakke om. Det er jo meget sigende, og jeg håber, at alle dem, der følger debatten, kan høre, at regeringen ikke har opdaget, at der er en krise, og ikke vil gøre noget ved den.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en, der har bedt om en kort bemærkning: hr. Knud Kristensen.

Kl. 13:24

Knud Kristensen (KF):

Jeg hørte, at hr. Frank Aaen udtalte sig om, at det var et fantastisk oplæg, der var kommet fra Socialdemokraterne, og der er bl.a. et punkt, hvor der står, at man vil stille særlig risikovillig kapital til rådighed for netop at sætte gang i nogle forskellige ting. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om den risikovillige kapital ikke også er skatteborgernes penge. Da vi hørte, at det blev foreslået, at der skulle laves en bankpakke, var der alverdens ting i vejen med netop det forslag, så jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen har ændret opfattelse af det med skatteborgernes penge, afhængigt af hvem der stiller forslaget.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Nej, der er en meget klar linje i det, vi siger, og det er: At forære penge til bankerne, skatteydernes penge, er vi lodret imod, for vi ved ikke, hvad de bruger dem til – måske til mere spekulation. De ryger bare ned i et sort hul til gavn for bankerne. Det har vi været lodret imod. Vi har sagt fra dag et og som de første, at det, vi ønskede, var en statslig udlånsfunktion – man kan kalde det en statsbank, hvis man vil – hvor virksomheder, der bliver afvist i deres bank, kan gå hen og spørge: Kan vi få lån til det her fornuftige projekt? Det kan være vedvarende energi, det kan være økologi, det kan være andet, som er samfundsnyttigt, for så ved vi nemlig, at skatteydernes penge går til noget fornuftigt og ikke til at lappe huller efter bankdirektører, der har raget til sig i årevis. Det er jo det, der er forskellen på det, De Konservative står for, nemlig bare at dele ud til dem, der har formøbet alle pengene, og det, vi siger, nemlig at skal der gives penge fra skatteyderne til erhvervslivet, skal det være til nogle formål, der er fornuftige.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Knud Kristensen for anden gang.

Kl. 13:26

Knud Kristensen (KF):

Nu er vi i en situation, hvor vi hører hr. Frank Aaen kritisere hele det forløb, der er foregået, og jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen, om der i hans tid i Folketinget har været en så lav ledighed på arbejdsmarkedet som nu, og om ikke den siddende regering har æren for de initiativer, der er taget igennem tiderne. Det vil jeg gerne have at hr. Frank Aaen svarer helt klart og præcist på, for det må vi da som udgangspunkt være enige om.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Frank Aaen (EL):

I stedet for at skændes om, om det var den tidligere regering eller den nuværende regering, der har haft eller har ansvaret for, at vi over årene har haft en udmærket vækst i beskæftigelsen, synes jeg, man skulle tage stilling til, hvordan det går lige nu. Det er jo det, der er problemet. Problemet er jo, at beskæftigelsen ikke vokser – den falder – og at arbejdsløsheden stiger og er på vej op mod 200.000. Det er da fantastisk, at vi skal stå her og høre en regering, der praler med, hvad den har gjort eller ikke har gjort, uden overhovedet med et eneste ord at ville tage stilling til, hvordan vi skaber ny beskæftigelse til dem, der nu bliver ledige. Så bliver man ved med at snakke om, at ledigheden var meget lav. Ja, den var meget lav, men den stiger, og hvad vil man gøre ved det? Det håber jeg at den konservative ordfører kommer ind på i sit ordførerindlæg.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren.

Den næste i ordførerrækken er hr. Jens Vibjerg, som er ordfører for Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Egentlig kan man godt komme i tvivl om, hvad forespørgerne mener med denne hasteforespørgsel, og hr. Frank Aaens indlæg fra talerstolen her for et øjeblik siden gjorde i hvert fald, at man ikke blev mindre i tvivl. Havde forespørgslen nu været rettet til erhvervsministeren eller til finansministeren, ville jeg selvfølgelig betragte